

§ 3. Przemianowuje się następujące katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi:

A. w Uniwersytecie Jagiellońskim:

- a) na Wydziale Humanistycznym katedrę onomastyki słowiańskiej na katedrę filologii staropolskiej,
- b) na Wydziale Prawa katedrę prawa kościelnego na katedrę historii prawa kościelnego.

B. w Uniwersytecie Warszawskim:

- a) na Wydziale Humanistycznym: katedrę historii kultury polskiej na katedrę sztuki nowoczesnej i krytyki artystycznej oraz katedrę historii Europy Wschodniej na katedrę historii Polski nowoczesnej,
- b) na Wydziale Prawa katedrę encyklopedii i filozofii prawa na katedrę teorii prawa,
- c) na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym katedrę geofizyki na katedrę geofizyki II.

C. W Uniwersytecie Poznańskim na Wydziale Prawno-Ekonomicznym katedrę prawa kościelnego na katedrę historii prawodawstw słowiańskich.

D. W Politechnice Śląskiej na Wydziale Elektrycznym katedrę społecznej ochrony pracy oraz higieny i bezpieczeństwa pracy na katedrę bezpieczeństwa pracy.

E. W Politechnice Łódzkiej na Wydziale Mechanicznym katedrę wytrzymałości materiałów na katedrę maszyn papierniczych oraz katedrę silników lotniczych na katedrę budowy samochodów.

§ 4. Związa się w Uniwersytecie Jagiellońskim na Wydziale Humanistycznym katedrę historii średnio-

wiecznej i nowożytnej wychowania i oświaty wraz z połączonym z nią zakładem naukowym.

§ 5. Tworzy się następujące katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi:

A. W Uniwersytecie Jagiellońskim:

- a) na Wydziale Humanistycznym katedrę historii i teorii sztuki,
- b) na Wydziale Lekarskim katedrę chorób wewnętrznych III.

B. W Uniwersytecie Warszawskim:

- a) na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym katedrę geofizyki I i katedrę geografii gospodarczej,
- b) na Wydziale Lekarskim katedrę ginekologii i położnictwa II oraz katedrę fizjologii,
- c) na Wydziale Humanistycznym katedrę literatury francuskiej.

C. W Uniwersytecie Poznańskim na Wydziale Humanistycznym katedrę historii literatury polskiej III oraz katedrę historii literatur zachodnio-słowiańskich.

D. W Uniwersytecie Łódzkim:

- a) na Wydziale Humanistycznym katedrę psychologii rozwojowej,
- b) na Wydziale Prawa katedrę prawa cywilnego II.

E. W Politechnice Łódzkiej na Wydziale Mechanicznym katedrę papiernictwa.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

127

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 1 marca 1949 r.

o opłatach za specjalne świadczenia na śródlądowych wodach publicznych.

Na podstawie art. 32 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 62, poz. 574, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1947 r. Nr 32, poz. 142) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym ustala się opłaty, biorąc za podstawę powierzchnię statku, tratwy lub innego obiektu pływającego — powierzchnię tę oblicza się przez pomnożenie największej długości obiektu przez jego największą szerokość, przy czym u kołowców nie liczy się obudowy kół, a u tratw drygawek.

2. Rozporządzenie niniejsze nie stosuje się do obiektów pływających, używanych do robót mających na celu rozbudowę i utrzymanie dróg wodnych.

§ 2. 1. Ustanawia się opłaty śluzowe za przeprowadzenie statków, tratw i drzewa luźnego z jednego poziomu wody na drugi za pomocą śluz, pochylni, prze-

pustów jazowych itp. na śródlądowych publicznych drogach wodnych.

2. Opłatom śluzowym podlegają wszelkie statki, tratwy i inne obiekty pływające, bez względu na to, czy wiozą towar lub pasażerów albo idą z pociągiem lub też nie.

3. Opłatom śluzowym nie podlegają:

- 1) wszelkie łodzie ratunkowe oraz łodzie wyjazdowe, stanowiące przynależność statków;
- 2) małe łodzie sportowe, należące do krajowych organizacji sportowych albo do członków tych organizacji, jeżeli przejście przez stopień odbywa się razem z innymi statkami lub tratwami.

4. W śluzach wielostopniowych każda komora liczy się za osobną śluzę.

§ 3. 1. Opłata za każdorazowe przeprowadzenie przez stopień w jedną lub drugą stronę za pomocą śluz lub pochylni wynosi:

przy różnicy poziomów wody na stopniu:

	do 2,5 m	od 2,5 do 5 m	ponad 5 m
1) od każdej tony nośności statków towarowych	0,30 zł	0,60 zł	0,80 zł
2) od każdego KM mocy statków pasażerskich, towarowo-pasażerskich i holowników	0,30 zł	0,60 zł	0,80 zł
3) od każdego m ² powierzchni tratwy	0,30 zł	0,60 zł	0,80 zł

z zastrzeżeniem, że obiekty winny być słuźowane razem w takiej ilości, aby łączna opłata za słuźowanie w jedną stronę wyniosła co najmniej:

przy różnicy poziomów wody na stopniu:

do	od	ponad
2,5 m	2,5 do 5 m	5 m
20 zł	30 zł	40 zł

2. Opłata za każdorazowe przeprowadzenie przez stopień w jedną lub drugą stronę za pomocą przepustów jazowych, bez względu na wysokość różnicy poziomów, wynosi:

- 1) od każdego m² powierzchni tratwy 0,30 zł
- 2) od każdej sztuki drzewa luźnego 2 zł.

3. Opłaty z ust. 1 i 2 pobiera się w podwójnej wysokości, jeżeli przeprowadzenie statku przez stopień odbywa się w nocy lub w dzień świąteczny, jeżeli tego rodzaju czynności są dopuszczone regulaminem służy.

§ 4. 1. Ustanawia się opłaty brzegowe za zajmowanie państwowych nadbrzeży przysposobionych do przeładunku.

2. Opłaty brzegowe pobiera się tylko od tych obiektów pływających, które stykają się bezpośrednio z nad-

brzeżem lub stoją na wodzie w taki sposób, że uniemożliwiają innym obiektom pływającym korzystanie z nadbrzeży w tym miejscu.

3. Opłat brzegowych nie pobiera się:

- 1) od statków, które załadowują, przeładowują lub wyładowują towary za pośrednictwem ustawionej przy nadbrzeżu przystani pływającej;
- 2) od statków, które załadowują materiały pędne dla własnej potrzeby.

§ 5. 1. Opłaty brzegowe wynoszą na nadbrzeżu: posiadającym bocznicy kolejowej nie posiadającym bocznic kolejowej

- 1) od wszelkich obiektów pływających za każdy dzień i każdy metr bieżący nadbrzeża, zajętego przez obiekt lub należące do niego towary:
 - a) w ciągu pierwszych 15 dni 1,00 zł 0,50 zł
 - b) po upływie pierwszych 15 dni 0,50 zł 0,25 zł
- 2) za cały rok kalendarzowy i każdy metr bieżący zajętego przez obiekt nadbrzeża 100 zł 50 zł.

2. Opłaty za korzystanie z dźwigów i innych urządzeń przeładunkowych określa Minister Komunikacji w drodze osobnych zarządzeń ogłaszanych w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych.

§ 6. 1. Ustanawia się opłaty postojowe od statków, tratw, przystani pływających, warsztatów, kąpielisk i innych obiektów pływających za postój w portach, kanałach, na skanalizowanych odcinkach rzek i na jeziorach sztucznych w celu przezimowania lub spoczywania.

2. Opłat nie pobiera się za czas przymusowego spoczywania z powodu zarządzonego przez władze zamknięcia ruchu na danej drodze wodnej.

§ 7. 1. Opłaty postojowe wynoszą:

	w okresie zimowym		w okresie nawigacyjnym	
	dziennie	za cały okres	dziennie	za cały okres
1) od wszelkich statków i innych obiektów pływających o powierzchni ponad 20 m ² za każdy m ² powierzchni:				
a) w portach i zimowiskach	0,08 zł	5 zł	0,10 zł	15 zł
b) na kanałach, skanalizowanych odcinkach rzek, jeziorach sztucznych	0,06 zł	3 zł	0,06 zł	8 zł
2) od statków lub łodzi o powierzchni do 20 m ² od jednego obiektu:				
a) w portach i zimowiskach		80 zł		250 zł
b) na kanałach, skanalizowanych odcinkach rzek, jeziorach sztucznych		60 zł		150 zł
3) od tratw za każdy m ² powierzchni:				
a) w Brdyjściu, w porcie zewnętrznym, wewnętrznym i powiększonym oraz na skanalizowanej Brdzie	0,15 zł	12 zł	0,20 zł	20 zł
b) w portach i zimowiskach poza Brdyjściem	0,20 zł	15 zł	0,25 zł	25 zł
c) na kanałach, skanalizowanych odcinkach rzek, jeziorach sztucznych	0,10 zł	10 zł	0,10 zł	12 zł

2. Początek i koniec okresu nawigacyjnego ustalają państwowe organa wodne II instancji.

3. Od statków i tratów, od których uiszczono za spoczywanie w portach i zimowiskach opłaty, określone w ust. 1, pobiera się ponadto opłaty brzegowe, określone w § 5, jeżeli podczas postoju użytkują wybrzeże portu lub zimowiska celem załadowania, wyładowania lub przeładowania.

§ 8. 1. Ustanawia się opłaty placowe za użytkowanie placów pozostających w zarządzie państwowych organów wodnych, a położonych na wybrzeżach śródlądowych dróg wodnych lub istniejących na tych drogach wodnych portach i przystaniach, na skład towarów i materiałów.

2. Opłat placowych nie pobiera się:

- 1) za używanie placu na składanie towarów, wyładowanych ze statków lub też załadowywanych na nie, jeżeli towary te nie pozostają na placu dłużej niż 24 godziny;
- 2) za używanie wybrzeży w miejscach przez właściwy państwowy zarząd wodny wyznaczonych do wyciągania statków i innych obiektów pływających na ląd, celem dokonania ich remontu lub przebudowy.

§ 9. 1. Wysokość opłat placowych ustala Minister Komunikacji w drodze zarządzeń ogłaszanych w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych, biorąc pod uwagę położenie i wyposażenie placów.

2. Place mogą być również wdzierżawiane na czas dłuższy (najmniej na 3 miesiące) na podstawie każdorazowo zawartej umowy, przy czym poddzierżawa takich placów może nastąpić tylko za pisemnym zezwoleniem wdzierżawiającego i na warunkach przez niego ustalonych. Magazyny wdzierżawia się tylko na podstawie umowy wdzierżawnej.

§ 10. 1. Opłaty, przewidziane niniejszym rozporządzeniem, pobiera właściwy państwowy zarząd wodny.

2. Opłaty należy uiszczać z góry za cały okres lub sezon, z wyjątkiem opłat, obliczanych na dni, które mogą być uiszczane miesięcznie z dołu, w każdym razie nie później, niż przed odejściem obiektu z portu lub zimowiska albo od wybrzeża i przed zabraniem towaru lub materiałów z miejsca składowego.

3. Nie uiszczone w przepisany terminie opłaty będą ściągane w trybie administracyjnym wraz z karami (odsetkami) za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi. Koszty egzekucyjne oraz kary (odsetki) za zwłokę pobiera się według stopy obowiązującej dla bezpośrednich podatków państwowych.

§ 11. Organ pobierający opłatę jest obowiązany wystawić kwit na pobraną opłatę. Kwit wystawia się w 3 równobrzmiących egzemplarzach. Jeden egzemplarz kwitu otrzymuje uiszczający opłatę, drugi pozostaje w państwowym zarządzie wodnym, a trzeci przedkłada państwowemu zarządowi wodnemu przełożonej władzy drugiej instancji.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze nie narusza praw i obowiązków, wynikających z umów o dzierżawę obszarów wodnych i miejsc składowych.

§ 13. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 15 dni od dnia ogłoszenia.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 marca 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o pobieraniu opłat od statków, łodzi, tratów i spustu drzewa luźnego oraz za specjalne świadczenia na śródlądowych wodach publicznych żeglownych i spławnych (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 302, z 1934 r. Nr 33, poz. 303 i z 1936 r. Nr 5, poz. 52).

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

128

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 11 marca 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty o państwowych bezzwrotnych stypendiach dla studentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendiach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 207) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się bezzwrotne stypendia dla pilnych studentów szkół wyższych, obywateli polskich, oddanych sprawie Polski Ludowej, którzy zobowiązują się po ukończeniu studiów wstąpić do służby w Ministerstwie Administracji Publicznej lub we władzach

i urzędach podległych Ministrowi Administracji Publicznej albo przez niego nadzorowanych.

§ 2. Ilość stypendiów oraz wysokość stypendium dla jednego studenta określa na każdy rok kalendarzowy Minister Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 3. Stypendia będą wypłacane za pośrednictwem kwestur uczelni z sum wnoszonych corocznie do budżetu Ministerstwa Administracji Publicznej.